

Pühhad motted töötwad temima süddant,
Taewa selgus wehtleb temima sees.
Keik on selgusses ta. ümber —
Mailm wa-ub alla ööks ta ees.

Mosest pandi omma surno mā peälst
Yisraeli raiad nággeima — (5 Mef. 14, 14.)
Menda waggad igga haua künlast
Rahho sisje woiwad wadata (1 Kor. 15, 42/44)

Igga uddo-piliv, mis umbne, ta-ub,
Kui ta touseb felge kõrgesse —
Menda meie waewad ärralahfund,
Kui suurt Alleluuat laulame. (Jlm. 19, 6.)

Ettepiddi on se matmo ello,
Seál se waggadusse õitsminne.
Armo-fandla healed seált húudwad —
Ede jáled paistwad kaugele.

Seál on rahho-pölisv neid römustamas
Kelle süddant mailm sõlunud.
Seál keik, lähhåb selgeks, aiwalikkus,
Mis sün moista weel on felatud.

Ued páwad omma ismaadeiga
Mago sared jáwad taggasī,
Qui hing' touseb táht'dest mõda, senna
Kus kes Selge õitseb allati.

Taewa inglid lendwad ümber laudes
Tundwad Keiki árra selgeste.
Laulwad Lojal' omimad pühhad lausud,
Löwad ühhets ühte heálesse.

Gest, mis au wåårt, tulleb taewa kofko,
Pärrib omimad ti dest iggahest.
Igga faunis kombe touseb surets —
Eostab üfskord inglits innimest.